

СВѢТУЛКА

— Слушайте, братя, — рекълъ единъ отъ тѣхъ. — И безъ това доста погладувахме. Нека поне единъ отъ насъ да се нахрани като хората. Сега да легнемъ да спимъ, а утре сутринята като станемъ, който разкаже най-голѣма лъжа, той да изяде цѣлата патка.

Съгласили се и легнали да спятъ. Но презъ нощта единъ отъ тѣхъ станалъ и скришомъ отъ другитѣ изялъ патката.

На сутринята почнали да се надлъгватъ.

— Чуйте, — рекълъ първиятъ. — Снощи, като заспахъ, сънувахъ, че отидохъ на край свѣта до едно голѣмо море. Както си стояхъ на брѣга, предъ мене изплува една златна рибка. Посегнахъ и я уловихъ. А тя изведнажъ заговори съ човѣшки гласъ.

— Пусни ме, господарю, ще ти направя голѣмо добро.

Съжалихъ се и я пуснахъ. А тя ми каза:

— Ти трѣбва да вземешъ патката.

— Слушайте мене, — рекълъ вториятъ, — Снощи, като заспахъ, азъ пъкъ сънувахъ, че отидохъ на другия край на свѣта до една голѣма гора. Изведнажъ отъ гората изскочи една чудна сърна. Метнахъ пояса си и я уловихъ. Но сърната проговори и ми каза:

— Пусни ме ще ти направя голѣмо добро.

Пуснахъ я, а тя, преди да избѣга, се обърна и ми каза:

— Ти трѣбва да вземешъ патката.

— Слушайте пъкъ мене, — рекълъ третиятъ, който изялъ патката. — Снощи азъ, като ви видѣхъ, че единиятъ отиде на единия край на свѣта, другиятъ на другия край, рекохъ си: тѣзи хора скоро нѣма да се върнатъ, ами чакай и взехъ, та наистина изядохъ патката . . .

